

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **Hi spead s. r. o.**, IČO: 02790513
sídlem Třída Čsl. armády 100, 504 01 Nový Bydžov
zastoupený advokátem Mgr. Pavlem Bučinou
sídlem T. G. Masaryka 108, 272 01 Kladno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobách proti rozhodnutím žalovaného ze dne 19. února 2020, č. j. 7271/20/5000-10610-711361, a ze dne 26. 6. 2020, č. j. 24424/20/5000-10610-711361,

takto:

- I. Žaloby se zamítají.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Ministerstvo životního prostředí (dále jen „MŽP“) poskytlo žalobci dotaci ve výši 4 340 055,80 Kč na základě rozhodnutí ze dne 19. 11. 2014. Státní fond životního prostředí České republiky (dále jen „SFŽP“) poskytl žalobci dotaci ve výši 255 297,40 Kč na základě smlouvy ze dne 18. 11. 2014. Uvedené dotace byly žalobci poskytnuty na

realizaci projektu, jehož účelem bylo zajištění sběru a svozu biologicky rozložitelného komunálního odpadu v rámci svozové oblasti Nový Bydžov.

2. Finanční úřad pro Královéhradecký kraj (dále jen „správce daně“) provedl u žalobce daňovou kontrolu, při níž dospěl k závěru, že žalobce porušil rozpočtovou kázeň ve smyslu zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“). Podle správce daně žalobce použil výše specifikované dotační prostředky na úhradu nákladů vzešlých ze zadávacího řízení, v jehož průběhu došlo k mnohačetnému porušení zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“). Další pochybení žalobce spočívalo v tom, že mezi způsobilé výdaje zahrnul částku ve výši 1 587 414 Kč za výdaj, který dle správce daně nebyl oprávněný, účelný a nezbytný pro realizaci akce. Správce daně spatřoval porušení rozpočtové kázně také v tom, že řádný provoz předmětu podpory (oddělený systém sběru o celkové kapacitě minimálně 380 t/rok) nebyl zabezpečen po dobu 5 let od ukončení realizace akce.
3. Správce daně proto vydal dne 5. 4. 2019 platební výměry, kterými žalobci vyměřil odvody za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu a do SFŽP v částkách odpovídajících 100 % poskytnutých dotací. Žalobce podal proti uvedeným platebním výměrům odvolání, která žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 19. 2. 2020, č. j. 7271/20/5000-10610-711361 (dále jen „rozhodnutí 1“).
4. Následně, dne 10. 3. 2020, správce daně vydal platební výměry na penále za prodlení s odvodem za výše uvedená porušení rozpočtové kázně, kterými žalobci vyměřil penále ve výši 4 340 055,80 Kč a penále ve výši 255 297,40 Kč. Žalobce podal proti uvedeným platebním výměrům odvolání, která žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 26. 6. 2020, č. j. 24424/20/5000-10610-711361 (dále jen „rozhodnutí 2“).
5. Žalobce napadl uvedená rozhodnutí žalovaného samostatnými žalobami dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Jelikož napadená rozhodnutí spolu skutkově souvisejí, krajský soud usnesením ze dne 8. 12. 2021 rozhodl dle § 39 odst. 1 s. ř. s. o spojení předmětných žalob ke společnému projednání.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobách

6. V žalobě proti rozhodnutí 1 žalobce předně namítl, že napadené rozhodnutí není řádně odůvodněno. Nepřezkoumatelná byla dle žalobce již rozhodnutí vydaná správcem daně, s čímž se žalovaný dostatečně nevypořádal. Žalovaný jen „nekriticky“ přijal závěry správce daně, aniž by dal žalobci prostor se jakkoli „vyvinít“.
7. Žalobce v této souvislosti namítl, že správce daně ve svých rozhodnutích odkazoval na výsledek kontrolního zjištění a na „protokol“. Tyto dokumenty ale neobsahují pouze skutková zjištění, předjímají také právní závěry, které se mají objevit až v odůvodnění případného rozhodnutí. Správní orgán tedy přijal právní závěry dříve, než bylo skončeno dokazování, což zakládá pochybnosti o nepodjatosti osoby, která vedla řízení a zpracovala rozhodnutí. Podle žalobce se jedná o nezhojitelnou vadu, kterou je stíženo celé řízení. Žalobce je názoru, že řízení bylo z tohoto důvodu zmatečné.
8. Podle žalobce správce daně dále pochybil tím, že neprovedl žalobcem navržené důkazy (výslech svědků). Žalobce tak ve správním řízení neměl prostor pro doložení rozhodných skutečností. Žalobce navržené svědky identifikoval a uvedl, které skutečnosti hodlá jejich výslechem prokázat. Správce daně tak měl povinnost, jestliže důkazním návrhům

nevyhověl, svůj postup řádně zdůvodnit. Nic takového však neučinil, jeho postup pak nezhojil ani žalovaný. Žalobce zároveň namítl, že správce daně nemůže odmítnout provést důkaz s tím, že od nějž nelze očekávat potvrzení pravdivosti tvrzené skutečnosti. Správce daně totiž nemůže hodnotit pravdivost a věrohodnost důkazů, aniž by je provedl; žalobce v této souvislosti odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu k dokazování v daňovém řízení.

9. Žalobce dále namítl, že veškerá rozhodnutí byla vydána na základě nesprávně a nedostatečně posouzeného skutkového stavu a v rozporu se zákonnou úpravou institutu zajištění daně. Správce daně pouze na základě nepodložených hypotéz účelově zneužil ustanovení o zajištění daně.
10. Správce daně dle žalobce jednal také v rozporu se základními zásadami daňového řízení a zákonnými postupy při zjišťování skutečností rozhodných pro oprávněné užití institutu zajištění daně. Na základě nepodložených hypotéz účelově zneužil ustanovení o zajištění daně.
11. Závěrem žalobce v obecně rovině namítl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávně a nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Nebyla tak dodržena zásada volného hodnocení důkazů dle § 8 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále „daňový řád“), ani zásada zákonnosti dle § 5 daňového řádu. „Po skutkové stránce“ podle žalobce platí, že „*veškeré finanční prostředky použil výhradně ke stanovenému účelu dotace*“.
12. V žalobě proti rozhodnutí 2 žalobce z velké části uvedl shodné námítky, jako v žalobě proti rozhodnutí 1. Nad rámec těchto námitek žalobce konstatoval, že je *de facto* postihován za činnost třetích osob, které se podílely na přípravném procesu na straně správního orgánu. Takový výklad je dle žalobce absurdní, neboť je postihován za to, že jednal v dobré víře v orgány státní správy a řídil se presumcí správnosti jejich rozhodnutí. Rozhodnutí správce daně a žalovaného jsou tak nicotná.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

13. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě proti rozhodnutí 1 uvedl, že napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné, odvolací námítky zde byly řádně vypořádány, ostatně žalobce ani nespecifikoval, které odvolací námítky měly být opomenuty. Žalovaný dále konstatoval, že součástí výsledku kontrolního zjištění nutně musí být právní závěry učiněné správcem daně, jelikož bez nich by se žalobce nemohl k výsledku kontrolního zjištění kvalifikovaně vyjádřit.
14. K neprovedení výslechu svědků (členů hodnotící komise) žalovaný odkázal na bod [44] napadeného rozhodnutí, kde řádně zdůvodnil nadbytečnost provedení daných svědeckých výpovědí. Skutkový stav v této věci byl již dostatečně zjištěn, ani případný výslech členů hodnotící komise by na tom nemohl ničeho změnit. Žalovaný v této souvislosti připomněl, že pan M. K. jako fyzická osoba zastupoval žalobce v rámci zadávacího řízení, konkrétně zadávací řízení připravoval a vyhodnocoval. Ovšem současně je jednatelem a jediným vlastníkem obchodní korporace M. K. – autodoprava spol. s r. o., která se následně fakticky a v rozporu se zadávacími podmínkami a smlouvou o dodávce podílela na plnění předmětu veřejné zakázky. Od dodavatele totiž úplatně převzala smluvní závazek záručního servisu od 25. měsíce do 60. měsíce od data protokolárního předání předmětu kupní smlouvy za cenu 1 587 414 Kč bez DPH. M. K.

tedy jednoznačně ze zadávacího řízení vyplynula osobní výhoda. Čtyři členové komise přitom byli zaměstnanci společností, v nichž je pan M. K. společníkem, přičemž jedné z nich plynula ze zadávacího řízení výhoda. Tito čtyři členové komise proto byli podjatí a jejich výslech nebyl způsobilý danou skutečnost vyvrátit.

15. Námitka, že správce daně jednal v rozporu se základními zásadami daňového řízení a zákonnými postupy při zjišťování skutečností rozhodných pro oprávněné užití institutu zajištění daně, podle žalovaného směřuje k zajišťovacím příkazům vydaným dne 20. 8. 2018. Žalovaný uvedené zajišťovací příkazy zrušil rozhodnutím ze dne 19. 10. 2018. Dané námitky nemají žádný dopad na zákonnost žalobou napadeného rozhodnutí.
16. Žalovaný nesouhlasí ani s tvrzením žalobce, že v daňovém řízení nebyl řádně zjištěn skutkový stav. Z předloženého spisového materiálu je zřejmé, že správce daně v rámci daňové kontroly vyzýval žalobce k předložení dokladů a listin týkajících se předmětné daňové kontroly, a to nejenom žalobce, ale také dodavatele, subdodavatele, uchazeče o veřejnou zakázku, poskytovatele a další osoby, které měly spojitost s předmětným projektem, některé i opakovaně. Stejně tak byl žalobce v průběhu daňové kontroly oprávněn předkládat doklady, vyjadřovat se ke skutečnostem vztahujícím se ke kontrole a nahlížet do spisu. Žalobci bylo umožněno vyjádřit se k výsledku kontrolního zjištění, což také učinil. S ohledem na výše uvedené skutečnosti nelze dle žalovaného shledat, že by žalobci nebyl dán prostor pro doložení rozhodných skutečností.
17. K námitce žalobce, že všechny dotační prostředky použil ke stanovenému účelu, žalovaný uvedl, že žalobci byly dotační prostředky poskytnuty spolu se stanovením určitých podmínek. Tyto podmínky však byly žalobcem flagrantním způsobem porušeny. Žalovaný zdůraznil, že žalobce neuplatnil žádné námitky proti závěrům týkajícím se porušení daných podmínek.
18. Ve vyjádření k žalobě proti rozhodnutí 2 žalovaný konstatoval, že žaloba neobsahuje žádnou námitku relevantní pro danou věc. Veškerá argumentace obsažená v předmětné žalobě totiž směřuje proti vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně. Samotné penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně žalobce v podané žalobě zmiňuje pouze jednou – uvádí, že mu není jasné, za co mu bylo penále uloženo. K tomu žalovaný uvedl, že povinnost uhradit penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně vzniká dle § 44a odst. 10 zákona o rozpočtových pravidlech ze zákona, a to ve výši 1 promile z částky odvodu za každý den prodlení (nejvýše však do výše odvodu), přičemž toto se počítá ode dne následujícího po dni, kdy došlo k porušení rozpočtové kázně, do dne, kdy byly prostředky odvedeny. Obdobná úprava byla obsažena v § 44a odst. 8 zákona o rozpočtových pravidlech ve znění účinném do 19. 2. 2015. Penále tedy bylo vypočteno ve správné výši a za správnou dobu.

IV. Soudní jednání

19. Během soudního jednání konaného dne 8. 12. 2021 zástupce žalobce odkázal na podané žaloby, pověřený pracovník žalovaného odkázal na obsah žalobou napadených rozhodnutí a jeho vyjádření k žalobám. K dotazu soudu zástupce žalobce uvedl, že nenavrhuje provedení žádných důkazů v soudním řízení.

V. Posouzení věci krajským soudem

20. Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního soudního řádu správního.
21. Z daňových spisů vyplývá, že žalobce obdržel od MŽP a SFŽP dotace na realizaci projektu, jehož účelem bylo zajištění sběru a svozu biologicky rozložitelného komunálního odpadu v rámci svozové oblasti Nový Bydžov. Správce daně provedl u žalobce daňovou kontrolu, při níž zjistil následující porušení podmínek uvedených v rozhodnutí MŽP o poskytnutí dotace, respektive ve smlouvě o poskytnutí podpory ze SFŽP.
22. Žalobce předně použil dotační prostředky na úhradu nákladů vzešlých ze zadávacího řízení, v jehož průběhu došlo k mnohačetnému porušení zákona o veřejných zakázkách. Správce daně shledal, že zadávací dokumentace vykazovala nedostatky spočívající především v nepřesnostech vymezení předmětu veřejné zakázky, kdy předpokládaná cena zakázky byla nadhodnocena a zahrnovala služby, které nebyly nezbytné ke splnění veřejné zakázky. Text zadávací dokumentace byl v bodech týkajících se podmínek záruky a podmínek servisních prací nesrozumitelný a neurčitý tak, že mohly vzniknout pochybnosti o výkladu určitého požadavku zadavatele či mohly uvést uchazeče v omyl a mohly mít tudíž vliv na neúčast uchazečů ve výběrovém řízení. To samo o sobě mohlo vést k omezení hospodářské soutěže, stejně jako diskriminačně nastavené hodnotící kritérium cena servisních prací. Žalobce tedy v rámci zadávacího řízení porušil jako zadavatel základní zásady stanovené v § 6 zákona o veřejných zakázkách, tj. zásadu transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Správce daně dále shledal závažné porušení § 151 odst. 1 ve spojení s § 74 odst. 7 zákona o veřejných zakázkách. Pan M. K. jako zástupce zadavatele a členové komise totiž byli ve zjevném střetu zájmů. Žalobce porušil také § 76 odst. 1 a § 82 odst. 7 téhož zákona, neboť nevyřadil nabídku, která nesplňovala podmínky uvedené v zadávací dokumentaci, a umožnil podstatnou změnu smlouvy.
23. Další porušení dotačních podmínek spočívalo v tom, že prostředky dotace byly použity i na úhradu bezplatného provedení záručního servisu na předmět kupní smlouvy v rozsahu záručních podmínek MAN Truck & Bus Czech Republic s. r. o. od 25. do 60. měsíce od data protokolárního předání předmětu kupní smlouvy. Žalobce tak tím, že zahrnul mezi způsobilé výdaje i částku ve výši 1 587 414 Kč, která představovala úplatu postupníkovi Martin Kroupa – autodoprava spol. s r.o., za převzetí závazku od postupitele společnosti TECHNOCAR s.r.o., použil poskytnuté prostředky na výdaje, které nebyly způsobilé, oprávněné, účelné a nezbytné pro realizaci projektu. K pořízení požadované techniky tedy mohlo dojít za cenu o 1 587 414 Kč nižší.
24. Žalobce pochybil také tím, že nezabezpečil po dobu 5 let od ukončení realizace akce řádný provoz předmětu podpory, a to oddělený systém sběru o celkové kapacitě min. 380 t/rok. Dle informací uvedených v hlášení o odpadech žalobce v roce 2015 svezl a oprávněné osobě předal 391 tun, za rok 2016 předal 412,20 tun a za rok 2017 předal 211,43 tun. Správce daně však svozy uvedené v hlášeních o odpadech neakceptoval z důvodu neprokázání jejich souladu se žádostí o dotaci, rozhodnutím MŽP a smlouvou uzavřenou se SFŽP. V monitorovacích zprávách byly totiž vykázaný svozy, které neprobíhaly v souladu se žádostí o dotaci.
25. Z těchto důvodů správce daně vydal dne 5. 4. 2019 platební výměry, kterými žalobci vyměřil odvody za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu a do SFŽP

- v částkách odpovídajících 100 % poskytnutých dotací. Žalobce podal proti uvedeným platebním výměrům odvolání, která žalovaný zamítl rozhodnutím 1.
26. Následně, dne 10. 3. 2020, správce daně vydal platební výměry na penále za prodlení s odvodem za výše uvedená porušení rozpočtové kázně. Žalobce podal také proti těmto platebním výměrům odvolání, která žalovaný zamítl rozhodnutím 2.
27. Krajský soud předně konstatuje, že některé z námitek obsažených v podaných žalobách jsou formulovány jen velmi obecně. Řízení ve správním soudnictví je však ovládáno dispoziční zásadou, není tak úkolem správního soudu domýšlet za žalobce jeho argumentaci. Soud tedy předesílá, že přezkoumal napadená rozhodnutí v rozsahu žalobních námitek. Míře podrobnosti uplatněné žalobní argumentace bude odpovídat míra podrobnosti soudního přezkumu napadených rozhodnutí.
28. V žalobě proti rozhodnutí 1 žalobce namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, zmatečnost řízení, neprovedení žalobcem navržených svědků, porušení zákonné úpravy institutu zajištění daně a vydání napadeného rozhodnutí na základě nesprávně a nedostatečně zjištěného skutkového stavu (v podrobnostech viz výše body 6-11 rozsudku). Tyto námitky jsou nedůvodné.
29. Podle žalobce není rozhodnutí žalovaného řádně odůvodněno, nepřezkoumatelná byla také jemu předcházející rozhodnutí vydaná správcem daně, s čímž se žalovaný dostatečně nevypořádal. Krajský soud této námitce nepřisvědčil. Předmětné odvody za porušení rozpočtové kázně byly žalobci vyměřeny na základě výsledku daňové kontroly, za odůvodnění příslušných platebních výměrů se tak považuje, v souladu s § 147 odst. 4 daňového řádu, zpráva o daňové kontrole. Ve zprávě o daňové kontrole přitom správce daně podrobně odůvodnil, v čem spatřuje porušení rozpočtové kázně ze strany žalobce. Soud neshledal nepřezkoumatelnost ani v případě rozhodnutí žalovaného. Žalovaný řádně vypořádal odvolací námitky uplatněné žalobcem, soudu tak není zřejmé, v čem má spočívat žalobcem tvrzené pochybení žalovaného, který údajně nedal žalobci prostor se jakkoli „vyvinít“.
30. V průběhu projednání zprávy o daňové kontrole zástupce žalobce uvedl, že se neztotožňuje se skutkovými ani právními závěry obsaženými ve zprávě o kontrole a navrhl výslech Martina Kroupy, případně členů hodnotící komise. Správce daně ve vztahu k těmto důkazním návrhům konstatoval, že žalobce uplatnil obdobný návrh již v rámci připomínek k výsledku kontrolního zjištění a správce daně se s ním vypořádal ve zprávě o daňové kontrole. Správce daně zároveň zopakoval, z jakých důvodů nepřistoupil k výsledku navrhovaných svědků. Krajský soud shledává popsany procesní postup správce daně správným a souladným se zákonem. Souhlasí také s důvody, pro které správce daně odmítl provedení navržených důkazů (k tomu podrobněji viz níže).
31. Správci daně dále nelze vytýkat, že ve zprávě o daňové kontrole vycházel z výsledku kontrolního zjištění, takový postup je v rámci daňové kontroly standardní. Nic nepatřičného soud nespatřuje ani na tom, že výsledek kontrolního zjištění neobsahuje pouze skutková zjištění, ale také jejich právní hodnocení ze strany správce daně. Bez toho by se daňový subjekt nemohl adekvátně vyjádřit ke kontrolním zjištěním správce daně. Nejde tedy o nepřípustné předjímání právních závěrů ze strany správce daně, jak namítá žalobce, ale o nástroj, který naopak umožňuje daňovému subjektu účinně hájit jeho práva v daňovém řízení. Zcela jistě tak tato skutečnost nemůže založit pochybnosti o

nepodjatosti osoby, která vedla řízení a zpracovala rozhodnutí, ani vést k závěru o zmatečnosti celého řízení.

32. Krajský soud nevyhověl ani žalobní námitce, podle níž správce daně pochybil tím, že neprovedl žalobcem navržené důkazy (výslech svědků). Jak již soud uvedl výše, správce daně zdůvodnil nadbytečnost výslechu navržených svědků v platebních výměrech, respektive ve zprávě o daňové kontrole (viz str. 27 zprávy). Žalovaný jeho závěry potvrdil v napadeném rozhodnutí (viz body 44-45 daného rozhodnutí). Finanční orgány uvedly, že výpovědi M. K. a členů hodnotící komise by nemohly mít vliv na zjištění o pochybeních žalobce. M. K. zastupoval žalobce v zadávacím řízení, připravoval a vyhodnocoval zadávací řízení. Současně je jednatelem a jediným vlastníkem společnosti M. K. – autodoprava spol. s r. o., která se následně fakticky podílela na plnění předmětu veřejné zakázky. Čtyři členové hodnotící komise pak byli zaměstnanci společnosti, v nichž je M. K. společníkem, byli tedy podjatí. K propojenosti žalobce a M. K. pak žalovaný konstatoval, že M. K. je synem zakladatele žalobce. Předmětného projektu se účastnil tím, že objednal vozidlo u vybraného dodavatele, podepsal příkazní smlouvu na zajištění přípravy a vyhodnocení zadávacího řízení, zaměstnanci jeho společnosti se účastnili hodnocení podaných nabídek, se souhlasem žalobce podepsal smlouvu o postoupení závazku o bezplatném provedení záručního servisu na společnost M. K. – autodoprava spol. s r. o., po určitou dobu měl přístup k účtu žalobce, tj. zajišťoval veškeré finanční transakce v rámci projektu atd. (viz bod 51 napadeného rozhodnutí). Krajský soud s uvedeným hodnocením souhlasí a v plném rozsahu na něj odkazuje. Soud je stejně jako finanční orgány názoru, že za těchto okolností byl výslech navržených svědků bezpředmětný. Nelze si představit, že by jejich výpovědi mohly cokoliv změnit na jednoznačném závěru o pochybeních, kterých se žalobce dopustil v zadávacím řízení.
33. Nedůvodné jsou také námitky týkající se zajištění daně. Jak příhodně uvedl žalovaný ve vyjádření k žalobě, tyto námitky patrně směřují proti zajišťovacím příkazům, které správce daně vydal dne 20. 8. 2018 a které žalovaný zrušil rozhodnutím ze dne 19. 10. 2018. Tyto námitky nemohou nic změnit na zákonnosti nyní přezkoumávaných platebních výměrů a na ně navazujícího rozhodnutí žalovaného.
34. Žalobce dále v obecně rovině namítl, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávně a nedostatečně zjištěného skutkového stavu. Nijak však nespecifikoval, v čem spatřuje pochybení správce daně při zjišťování skutkového stavu, s výjimkou námitek týkající se neprovedení výslechu navržených svědků. Této námitce ovšem soud nepřisvědčil (viz výše). Soud dodává, že neshledal ani žádná další pochybení správce daně při zjišťování skutkového stavu.
35. Závěrem žalobce (opět pouze v obecně rovině) namítl, že veškeré finanční prostředky použil výhradně ke stanovenému účelu dotace. K této námitce krajský soud uvádí, že porušením rozpočtové kázně je také použití dotačních prostředků v rozporu s podmínkami, za kterých byly příjemci dotace poskytnuty. Správce daně zjistil výše shrnutá porušení podmínek ze strany žalobce, přičemž žalobce tato zjištění nijak nerozporuje. Soud tak pouze dodává, že souhlasí s hodnocením uvedených zjištění ze strany finančních orgánů a nevidí důvod odchytil se od jejich závěru o porušení rozpočtové kázně žalobcem.
36. V žalobě podané proti rozhodnutí 2 žalobce z velké části uvedl shodné námitky, jako v žalobě proti rozhodnutí 1. Nad rámec těchto námitek žalobce pouze konstatoval, že je

de facto postihován za činnost třetích osob, které se podílely na přípravném procesu na straně správního orgánu. Takový výklad je dle žalobce absurdní, neboť je postihován za to, že jednal v dobré víře v orgány státní správy a řídil se presumpcí správnosti jejich rozhodnutí. Rozhodnutí správce daně a žalovaného jsou tak nicotná.

37. Uvedené námitky tak svým obsahem směřují v podstatě pouze proti závěrům obsaženým v rozhodnutí 1 a v jemu předcházejících platebních výměrech (tj. v platebních výměrech na odvod za porušení rozpočtové kázně). Rozhodnutím 2 ale žalovaný potvrdil platební výměry na penále za prodlení s odvodem za porušení rozpočtové kázně. Rozsah přezkumu platebního výměru na penále odvolacím orgánem a soudem je přitom omezený oproti přezkumu platebního výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně. V tomto řízení se zjišťuje pouze existence pravomocného rozhodnutí, kterým byl vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně, a dalších zákonem stanovených podmínek pro stanovení penále. Nelze již posuzovat námitky týkající se otázky, zda vůbec a v jakém rozsahu došlo k porušení rozpočtové kázně, k tomu je určeno řízení o přezkumu platebního výměru, kterým byl uložen samotný odvod za porušení rozpočtové kázně (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 9. 2015, č. j. 2 Afs 128/2015 – 45).
38. Krajský soud tedy posoudil rozhodnutí 2 touto optikou a konstatuje, že existují pravomocná rozhodnutí, kterými byly žalobci vyměřeny odvody za porušení rozpočtové kázně. Námitky uplatněné v žalobě proti rozhodnutí žalovaného potvrzujícím tyto platební výměry (tj. proti rozhodnutí 1) soud shledal nedůvodnými. Žádné námitky, kterými by rozporoval splnění dalších zákonem vymezených podmínek pro stanovení penále, žalobce neuplatnil. Žaloba proti rozhodnutí 2 je tedy také nedůvodná.

VI. Závěr a náklady řízení

39. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žaloby dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
40. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje,

v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 15. prosince 2021

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu